

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร” ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยในการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจนี้ (Survey Research) จะทำการวัดแบบครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และการทดสอบสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1: การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division) ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร
- ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์
- ข้อมูลเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์
- ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย
- ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย

ตอนที่ 2: การทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistic) ได้แก่ T-test, Pearson's Product Moment Correlation, Multiple Regression และ Path Analysis ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1: การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
13 ปี	112	28.0
14 ปี	71	17.8
15 ปี	66	16.5
16 ปี	66	16.5
17 ปี	61	15.2
18 ปี	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ที่อายุ 13 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงมา อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.8 รองลงมาอายุ 15 ปี และ16 ปี ทั้งสองช่วงอายุต่างคิดเป็นร้อยละ 16.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.2: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษาปีที่ 1	75	18.8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	53	13.2
มัธยมศึกษาปีที่ 3	66	16.5
มัธยมศึกษาปีที่ 4	64	16.0
มัธยมศึกษาปีที่ 5	71	17.8
มัธยมศึกษาปีที่ 6	71	17.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งสองระดับต่างคิดเป็นร้อยละ 17.8 รองลงมาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 16.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.3: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสถานศึกษา

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
โรงเรียนชายล้วน	200	50.0
โรงเรียนสหศึกษา	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 ประเภทสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นโรงเรียนชายล้วน ร้อยละ 50.0 โรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.4: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามที่พักอาศัยในปัจจุบัน

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
พักกับบิดา-มารดา	340	85.0
พักกับผู้ปกครอง หรือญาติ	57	14.2
เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง	2	0.5
หอพักรวมชาย-หญิง	1	0.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 สถานที่พักอาศัยในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอยู่กับบิดา-มารดา คิดเป็นร้อยละ 85 รองลงมาพักอยู่กับผู้ปกครอง หรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 14.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.5: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดา-มารดา

สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
สมรส	305	76.2
สมรสแต่แยกกันอยู่เนื่องจากงาน	26	6.5
หย่าร้าง แต่ไม่ได้แต่งงานใหม่	28	7.0
หย่าร้าง และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่งงานใหม่	24	6.0
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต	16	4.0
เสียชีวิตทั้งคู่	1	0.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 สถานภาพสมรสของบิดา-มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรส คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาหย่าร้าง แต่ไม่ได้แต่งงานใหม่ และสมรสแต่แยกกันอยู่เนื่องจากงาน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ลูกคนเดียว	98	24.5
มีพี่สาว หรือน้องสาว	114	28.5
มีพี่ชาย หรือน้องชาย	117	29.2
มีพี่ชาย หรือน้องสาว	43	10.8
มีพี่สาว หรือน้องชาย	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างมีพี่ชาย หรือน้องชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมา มีพี่สาว หรือน้องสาว และเป็นลูกคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 28.5 และ 24.5 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ที่มีบริบทของชายรักชาย โดยพิจารณาจากปริมาณความถี่ในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ เหตุผลในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ช่องทางที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ช่วงเวลาที่เปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ สถานที่ และบุคคลที่ร่วมรับชมละครโทรทัศน์ กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.7: แสดงระดับความถี่ในการเปิดรับมลพิษทางอากาศ

รายชื่อมลพิษทางอากาศ	ระดับความถี่ในการเปิดรับมลพิษทางอากาศ					ค่าเฉลี่ย (1-5)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความถี่
	บ่อยมากที่สุด	บ่อยมาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก			
น้ำตาไหล	(N) 22 (%) 5.5	28 7.0	90 22.5	97 24.2	163 40.8	2.12	1.182	ต่ำ
พ่นน้ำที่รักเธอ	(N) 17 (%) 4.2	32 8.0	87 21.8	89 22.2	175 43.8	2.07	1.165	ต่ำ
เลื่อมพรายลายรัก	(N) 35 (%) 8.8	40 10	89 22.2	65 16.2	171 42.8	2.26	1.333	ต่ำ
เพลิงสีรุ้ง	(N) 25 (%) 6.2	43 10.8	92 23.0	72 18.0	168 42.0	2.21	1.265	ต่ำ
ปัญญาชนกันครัว	(N) 18 (%) 4.5	19 4.8	62 15.5	54 13.5	247 61.8	1.77	1.147	ต่ำมาก
รักเล่นใหญ่	(N) 20 (%) 5.0	18 4.5	67 16.8	55 13.8	240 60.0	1.81	1.168	ต่ำ
ไม้แปดปาก	(N) 16 (%) 4.0	20 5.0	49 12.2	45 11.2	270 67.5	1.67	1.118	ต่ำมาก
เมืองมายา	(N) 16 (%) 4.0	21 5.2	61 15.2	43 10.8	259 64.8	1.73	1.140	ต่ำมาก
สะพานดาว	(N) 12 (%) 3.0	19 4.8	47 11.8	53 13.2	269 67.2	1.63	1.056	ต่ำมาก

ตารางที่ 4.7: แสดงระดับความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ (ต่อ)

รายชื่อละครโทรทัศน์	ระดับความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์					ค่าเฉลี่ย (1-5)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความถี่
	บ่อย มาก ที่สุด	บ่อย มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย มาก			
รักแปดพันเก้า	(N) 16 (%) 4.0	26 6.5	68 17.0	47 11.8	243 60.8	1.81	1.169	ต่ำ
ทำนชายกำมะลอ	(N) 17 (%) 4.2	21 5.2	62 15.5	41 10.2	259 64.8	1.74	1.154	ต่ำมาก
รักไร้ชั้นดับ	(N) 13 (%) 3.2	19 4.8	40 10.0	45 11.2	283 70.8	1.59	1.059	ต่ำมาก
ชอยปารภนา 2500	(N) 11 (%) 2.8	12 3.0	46 11.5	38 9.5	293 73.2	1.53	0.996	ต่ำมาก
รวม						1.84	1.150	ต่ำ

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์อยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 1.84 เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า ละครเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมมากที่สุด คือ เรื่องเลื่อมพรายลายรัก ค่าเฉลี่ย 2.26 รองลงมา คือ เรื่องเพลิงสีรุ้ง และน้ำตาลไหม้ ค่าเฉลี่ย 2.21 และ 2.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์

เหตุผลในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
เพื่อความบันเทิง	234	58.5
เพื่อฆ่าเวลา	123	30.8
เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	144	36.0
เพื่อใช้เป็นหัวข้อในการสนทนากับกลุ่มเพื่อน	16	4.0
อื่น ๆ เช่น เพื่อการศึกษา เพราะอยากเป็นนักแสดง และมารดาชอบรับชมละคร เลยรับชมตามมารดา เป็นต้น	3	0.8

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 36.0 และเพื่อฆ่าเวลา คิดเป็น 30.8 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางคนยังมีเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เพราะอยากเป็นนักแสดง และมารดาของตนชอบรับชมละคร ตนเองเลยรับชมตามมารดา คิดเป็นร้อยละ 0.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.9: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์

ช่องทางในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
โทรทัศน์ (ช่อง 3, 5, 7, 9)	328	82.0
โทรทัศน์ (ช่องเคเบิลทีวี)	113	28.2
หนังสือพิมพ์	28	7.0
อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์	163	40.8
หนังสือเรื่องย่อละคร	13	3.2
ซีดี/วีซีดี/ดีวีดี	88	22.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับชมละครโทรทัศน์ผ่านทางโทรทัศน์ (ช่อง 3, 5, 7, 9) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาผ่านทางอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 40.8 และผ่านทางโทรทัศน์ (ช่องเคเบิลทีวี) คิดเป็น 28.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.10: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อ
ละครโทรทัศน์

ช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
วันธรรมดา (วันจันทร์-วันศุกร์)		
เวลา 08.01-12.00 น.	34	8.5
เวลา 12.01-16.00 น.	39	9.8
เวลา 16.01-20.00 น.	173	43.2
เวลา 20.01-00.00 น.	214	53.5
เวลา 00.01-04.00 น.	16	4.0
เวลา 04.01-08.00 น.	16	4.0
วันหยุด (วันเสาร์-วันอาทิตย์)		
เวลา 08.01-12.00 น.	138	34.5
เวลา 12.01-16.00 น.	134	33.5
เวลา 16.01-20.00 น.	135	33.8
เวลา 20.01-00.00 น.	176	44.0
เวลา 00.01-04.00 น.	49	12.2
เวลา 04.01-08.00 น.	18	4.5

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.10 ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงวันธรรมดา (วันจันทร์-วันศุกร์) และช่วงวันหยุด (วันเสาร์-วันอาทิตย์) เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า ในช่วงวันธรรมดา (วันจันทร์-วันศุกร์) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับชมละครโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.01-00.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาเป็นช่วงเวลา 16.01-20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 43.2 และช่วงเวลา 12.01-16.00 น. คิดเป็น 9.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนในช่วงวันหยุด (วันเสาร์-วันอาทิตย์) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับชมละครโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.01-00.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาเป็นช่วงเวลา 08.01-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 34.5 และช่วงเวลา 16.01-20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.11: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์

ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง	86	21.5
1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง	204	51.0
3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง	110	27.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด คือ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมา 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.5 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง คิดเป็น 21.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.12: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์

สถานที่ในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บ้าน หรือที่พักอาศัย	355	88.8
สถานศึกษา	26	6.5
บ้านเพื่อน	19	4.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับชมละครโทรทัศน์ที่บ้าน หรือที่พักอาศัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมาที่สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.5 และบ้านเพื่อน คิดเป็น 4.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.13: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมละครโทรทัศน์

บุคคลมาร่วมรับชมละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บิดา-มารดา	175	43.8
ญาติ พี่น้อง	96	24.0
เพื่อน	25	6.2
รับชมคนเดียว	104	26.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับชมละครโทรทัศน์กับบิดา-มารดา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมารับชมคนเดียว และรับชมกับญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ 24.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์

ในส่วน of ข้อมูลการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในด้าน ความสามารถ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การประเมินค่าสื่อ การ สังเคราะห์โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.14: แสดงระดับความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์

ความสามารถ		ระดับความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์					ค่าเฉลี่ย (1-5)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ท่านสามารถแยกแยะได้ว่าละครโทรทัศน์ มักมีค่านิยมทางเพศชายรักชายแฝงอยู่เพิ่มมากขึ้น	(N)	94.0	137.0	119.0	31.0	19.0	3.64	1.069	สูง
	(%)	23.5	34.2	29.8	7.8	4.8			
ท่านสามารถเขียนจดหมาย หรือส่งอีเมลไปยังผู้สร้างละคร เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของตัวละคร	(N)	27.0	70.0	124.0	69.0	110.0	2.59	1.245	ต่ำ
	(%)	6.8	17.5	31.0	17.2	27.5			
ท่านสามารถเปรียบเทียบประสบการณ์จริงจากการมีเพื่อนเป็นชายรักชาย กับบทบาทการแสดงของตัวละครโทรทัศน์ที่ได้นำเสนอออกมา	(N)	49.0	85.0	139.0	79.0	48.0	3.02	1.176	ปานกลาง
	(%)	12.2	21.2	34.8	19.8	12.0			
ท่านสามารถแยกแยะได้ว่าบทบาทของตัวละครชายรักชาย เป็นเพียงการแสดงเท่านั้น	(N)	105	100	130	38	27	3.54	1.171	สูง
	(%)	26.2	25.0	32.5	9.5	6.8			
ท่านสามารถเปรียบเทียบความเหมือน หรือแตกต่างของบทประพันธ์วิทยากับบทประพันธ์โทรทัศน์ได้	(N)	70	109	150	45	26	3.38	1.097	ปานกลาง
	(%)	17.5	27.2	37.5	11.2	6.5			
ท่านมักจะรู้สึกคล้อยตาม เข้าใจอารมณ์ของตัวละครชายรักชาย	(N)	34	86	136	59	85	2.81	1.233	ปานกลาง
	(%)	8.5	21.5	34.0	14.8	21.2			
ท่านเคยร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ในโซเชียลต่าง ๆ	(N)	32	63	137	68	100	2.65	1.236	ปานกลาง
	(%)	8.0	15.8	34.2	17.0	25.0			
ท่านสามารถทราบได้ทันที ว่าตัวละครนี้ต้องการจะสื่อความเป็นชายรักชาย	(N)	57	91	146	63	43	3.14	1.170	ปานกลาง
	(%)	14.2	22.8	36.5	15.8	10.8			
		รวม					3.10	1.174	ปานกลาง

ทั้งนี้ ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ ในการเข้าถึงสื่อ ได้แก่ ท่านมักจะรู้สึกคล้อยตาม เข้าใจอารมณ์ของตัวละครชายรักชาย และท่านสามารถทราบได้ทันทีว่า ตัวละครนี้ต้องการจะสื่อความเป็นชายรักชาย

ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ ในการวิเคราะห์สื่อ ได้แก่ ท่านสามารถแยกแยะได้ว่าละครโทรทัศน์ มักมีค่านิยมทางเพศชายรักชายแฝงอยู่เพิ่มมากขึ้น และ ท่านสามารถแยกแยะได้ว่าบทบาทของตัวละครชายรักชาย เป็นเพียงการแสดงเท่านั้น

ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ ในการประเมินสื่อ ได้แก่ ท่านสามารถเปรียบเทียบประสบการณ์จริงจากการมีเพื่อนเป็นชายรักชาย กับบทบาทการแสดง ของตัวละครโทรทัศน์ที่ได้นำเสนอออกมา และท่านสามารถเปรียบเทียบความเหมือน หรือแตกต่าง ของบทประพันธ์นวนิยาย กับบทประพันธ์โทรทัศน์ได้

ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ ในการสังเคราะห์สื่อ ได้แก่ ท่านสามารถเขียนจดหมาย หรือส่งอีเมลไปยังผู้สร้างละคร เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท ของตัวละคร และท่านเคยร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ในเว็บไซต์ต่าง ๆ

จากตารางที่ 4.14 ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.10 เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า ความสามารถในการ วิเคราะห์สื่อของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูงทั้ง 2 ข้อ ค่าเฉลี่ย 3.64 และ 3.54 รองลงมา คือ ความสามารถในการประเมินสื่อ และความสามารถในการเข้าถึงสื่อ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความสามารถ ทั้งสองต่างก็อยู่ในระดับปานกลาง โดยความสามารถในการประเมินสื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.02 และ 3.38 ส่วนความสามารถในการเข้าถึงสื่อ มีค่าเฉลี่ย 2.81 และ 3.14

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ

ในส่วนของข้อมูลความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในด้านการ ยอมรับ และการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึงรูปแบบ และวิธีการที่ใช้ในการยอมรับ และการเปิดเผยตนเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.15: แสดงระดับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อความนิยมทางเพศ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (1-5)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความนิยมทางเพศ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
เยาวชนในปัจจุบันมักให้คุณค่ากับความนิยมทางเพศ โดยการยอมรับ และเปิดเผยมากขึ้น	(N) 88.0 (%) 22.0	150.0 37.5	129.0 32.2	10.0 2.5	23.0 5.8	3.68	1.028	สูง
เยาวชนบางกลุ่มมองว่าความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายกับชาย เป็นเรื่องปกติมากขึ้น	(N) 52.0 (%) 13.0	112.0 28.0	171.0 42.8	30.0 7.5	35.0 8.8	3.29	1.069	ปานกลาง
เยาวชนชายรักชายในปัจจุบัน สามารถแสดงออกถึงความต้องการ คลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ทางเพศได้มากขึ้น	(N) 54.0 (%) 13.5	113.0 28.2	169.0 42.2	35.0 8.8	29.0 7.2	3.32	1.049	ปานกลาง
เยาวชนชายรักชายมักจะคบหาเพื่อนที่เป็นชายรักชายด้วยกันเสมอ	(N) 46.0 (%) 11.5	97.0 24.2	178.0 44.5	50.0 12.5	29.0 7.2	3.20	1.039	ปานกลาง
เยาวชนมักใช้การแต่งกาย ในการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชาย	(N) 46.0 (%) 11.5	91.0 22.8	176.0 44.0	48.0 12.0	39.0 9.8	3.14	1.086	ปานกลาง
เยาวชนมักใช้ทรงผม ในการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชาย	(N) 47.0 (%) 11.8	97.0 24.2	197.0 49.2	21.0 5.2	38.0 9.5	3.24	1.045	ปานกลาง
เยาวชนมักได้บุคลิกลักษณะ ในการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชาย	(N) 47.0 (%) 11.8	116.0 29.0	177.0 44.2	25.0 6.2	35.0 8.8	3.29	1.045	ปานกลาง
เยาวชนมักใช้กิจกรรมทางเพศ ในการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชาย	(N) 44.0 (%) 11.0	116.0 29.0	180.0 45.0	26.0 6.5	34.0 8.5	3.28	1.031	ปานกลาง

ตารางที่ 4.15: แสดงระดับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อความนิยมทางเพศ		ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย (1-5)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ นิยมทางเพศ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย			
เยาวชนมักใช้การแสดงออกทาง ในการ เปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักร่วม	(N)	51.0	108.0	178.0	27.0	36.0	1.065	ปานกลาง
	(%)	12.8	27.0	44.5	6.8	9.0		
เยาวชนมักใช้การสนทนา ในการเปิดเผย ตนเองว่าเป็นชายรักร่วม	(N)	52.0	90.0	188.0	31.0	39.0	1.082	ปานกลาง
	(%)	13.0	22.5	47.0	7.8	9.8		
		รวม				3.29	1.054	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.29 เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมองว่าเยาวชนในปัจจุบันมักให้คุณค่ากับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ โดยการยอมรับ และเปิดเผยตนเองมากขึ้นอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างมองว่าเยาวชนชายรักชายในปัจจุบันสามารถแสดงออกถึงความต้องการ ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ทางเพศได้มากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.32 ถัดมา กลุ่มตัวอย่างมองว่าเยาวชนบางกลุ่มมองว่าความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายกับชายเป็นเรื่องปกติมากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.29

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมองว่าเยาวชนมักใช้บุคลิกลักษณะในการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชายมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.29 รองลงมาเยาวชนจะมีการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชายผ่านทาง กิจกรรมารายาท และการแสดงออกท่าทาง ทั้งสองต่างมีค่าเฉลี่ย 3.28

ตารางที่ 4.16: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งความรู้เรื่องเพศ

แหล่งความรู้เรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
บิดา-มารดา	101	25.2
ญาติ พี่น้อง	65	16.2
ครู-อาจารย์	99	24.8
เพื่อน	180	45.0
คู่วัก	108	27.0
สถาบันการศึกษา	85	21.2
ตำราเรียน	63	15.8
โทรทัศน์	148	37.0
อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์	208	52.0
สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	100	25.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่ออินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 45.0 และโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.17: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ใช้ในการปรึกษาปัญหาเรื่องเพศ

บุคคลที่ใช้ในการปรึกษาปัญหาเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
ไม่ปรึกษาใคร	55	13.8
บิดา-มารดา	207	51.8
ญาติ พี่น้อง	58	14.5
ครู-อาจารย์	98	24.5
เพื่อน	166	41.5
คูรัก	80	20.0
อื่น ๆ เช่น จิตแพทย์ เป็นต้น	1	0.2

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.17 พบว่า เมื่อมีปัญหาเรื่องเพศกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะปรึกษาบิดา-มารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาปรึกษาเพื่อน และครู-อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ 24.5 ตามลำดับ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าจะมีกลุ่มตัวอย่างบางคนเลือกที่จะปรึกษาจิตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 0.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.18: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ที่พบเห็นเยาวชนชายรักชาย

สถานที่ที่พบเห็นเยาวชนชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
สถาบันการศึกษา	223	55.8
บ้าน หรือที่พักอาศัย	60	15.0
ห้างสรรพสินค้า	180	45.0
ร้านอาหาร	84	21.0
สถานบันเทิง	138	34.5
สื่อต่าง ๆ	135	33.8

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพบเห็นเยาวชนชายรักชายที่สถาบันการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาที่ห้างสรรพสินค้า และสถานบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 45.0 และ 34.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งที่นึกถึง เมื่อพูดถึงชายรักชาย

สิ่งที่นึกถึง เมื่อพูดถึงชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การที่ชายรักชายแสดงความรักให้กัน	163	40.8
การที่ชายรักชายเดินจูมมือกัน	108	27.0
การที่ชายรักชายกอด-จูบกัน	45	11.2
การที่ชายรักชายมีเพศสัมพันธ์กัน	69	17.2
อื่น ๆ เช่น รู้สึกขำกขื่น, รู้สึกทุเรศ, รู้สึกน่าเกลียด เป็นต้น	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.19 พบว่า เมื่อพูดถึงชายรักชายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะนึกถึงการที่ชายรักชายแสดงความรักให้กัน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมา คือ การที่ชายรักชายเดินจูมมือกัน และการที่ชายรักชายมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 27.0 และ 17.2 ตามลำดับ

นอกจากนี้ เมื่อพูดถึงชายรักชายกลุ่มตัวอย่างบางคน จะรู้สึกขยักแขยง รู้สึกทุเรศ และรู้สึกน่าเกลียด คิดเป็นร้อยละ 3.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.20: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุที่ทำให้เยาวชนเป็นชายรักชายมากขึ้น

ความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุที่ทำให้เยาวชนเป็นชายรักชายมากขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ* (%)
ออกหักจากผู้หญิง	131	32.8
อาการป่วยทางจิต	115	28.8
ความนิยมในสังคม/แฟชั่น/การเลียนแบบ	88	22.0
สื่อมวลชน	44	11.0
การขาดความอบอุ่นจากครอบครัว	78	19.5
การต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน	42	10.5
ความอยากรู้อยากลอง	61	15.2
ความผิดปกติทางร่างกาย	56	14.0
การขาดความรู้เพศตรงข้าม อาทิ หอพัก กรมทหาร เรือนจำ เป็นต้น	56	14.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.20 พบว่า การออกหักจากผู้หญิงเป็นความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุที่ทำให้เยาวชนสมัยนี้เป็นชายรักชายมากขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาเป็นอาการป่วยทางจิต และความนิยมในสังคม/แฟชั่น/การเลียนแบบ คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ 22.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีเพื่อนเป็นชายรักชาย

การมีเพื่อนเป็นชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ*
ไม่มีเพื่อนเป็นชายรักชาย	79	19.8
มี เป็นเพื่อนในกลุ่ม	84	21.0
มี เป็นเพื่อนในห้อง	140	35.0
มี เป็นเพื่อนในโรงเรียน	170	42.5
มี เป็นเพื่อนต่างโรงเรียน	48	12.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีเพื่อนเป็นชายรักชาย โดยเป็นเพื่อนในโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมามีเพื่อนเป็นชายรักชาย โดยเป็นเพื่อนในห้อง และเพื่อนในกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 35.0 และ 21.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่ถูกใช้ในการสื่อถึงชายรักชายในละครโทรทัศน์

ช่องทางที่ถูกใช้ในการสื่อถึงชายรักชายในละครโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มุขมกล้อ	76	19.0
ฉาก	55	13.8
การแต่งกาย	52	13.0
บทละคร	106	26.5
ตัวนักแสดง	106	26.5
เพลงประกอบ	5	1.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า บทละคร และตัวนักแสดงมักจะถูกใช้ในการสื่อถึงชายรักชายในละครโทรทัศน์มากที่สุด ทั้งสองต่างคิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาเป็นมุขมกล้อ คิดเป็นร้อยละ 19.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย

ในส่วน of ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึง ตัว ต้นแบบที่กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้ในการเลียนแบบ และวิธีการในการเลียนแบบของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.23: แสดงระดับของความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลง

สถานการณ์		ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (1-5)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย			
ตัวท่านมักสังเกตเห็นบุคคลรอบข้างมีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มมากขึ้นจากเมื่อก่อน โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลง จากละครโทรทัศน์	(N)	55.0	142.0	150.0	29.0	24.0	3.44	1.014	ปานกลาง
	(%)	13.8	35.5	37.5	7.2	6.0			
การแต่งกายจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ เป็นสิ่ง ที่ท่าน และบุคคลรอบข้างมักจะเปลี่ยนแปลง	(N)	44.0	101.0	167.0	45.0	43.0	3.15	1.103	ปานกลาง
	(%)	11.0	25.2	41.8	11.2	10.8			
ทรงผมจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ ท่าน และบุคคลรอบข้างมักจะเปลี่ยนแปลง	(N)	50.0	107.0	160.0	46.0	37.0	3.22	1.099	ปานกลาง
	(%)	12.5	26.8	40.0	11.5	9.2			
บุคลิกลักษณะจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ท่าน และบุคคลรอบข้างมักจะเปลี่ยนแปลง	(N)	33.0	101.0	173.0	51.0	42.0	3.08	1.061	ปานกลาง
	(%)	8.2	25.2	43.2	12.8	10.5			
กิจกรรมที่ท่านทำจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ท่าน และบุคคลรอบข้างมักจะเปลี่ยนแปลง	(N)	39.0	96.0	165.0	58.0	42.0	3.08	1.092	ปานกลาง
	(%)	9.8	24.0	41.2	14.5	10.5			
การแสดงออกท่าทางจากนักแสดงชายในละคร โทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ท่าน และบุคคลรอบข้างมักจะ เปลี่ยนแปลง	(N)	30.0	88.0	172.0	67.0	43.0	2.99	1.058	ปานกลาง
	(%)	7.5	22.0	43.0	16.8	10.8			
การสนทนาจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ท่าน และบุคคลรอบข้างมักจะเปลี่ยนแปลง	(N)	37.0	93.0	161.0	54.0	55.0	3.01	1.136	ปานกลาง
	(%)	9.2	23.2	40.2	13.5	13.8			
รวม							3.14	1.080	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 ที่ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการเลียนแบบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.14 เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมองว่าตนเองมักจะสังเกตเห็นบุคคลรอบข้างมีการเลียนแบบเพิ่มมากขึ้นจากเมื่อก่อน โดยเฉพาะการเลียนแบบจากละครโทรทัศน์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44

นอกจากนี้ ทรงผมจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่าง และคนรอบข้างใช้ในการเลียนแบบมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.22 รองลงมาการแต่งกายจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่าง และคนรอบข้างใช้ในการเลียนแบบ ค่าเฉลี่ย 3.15 ถัดไปเป็นบุคลิกลักษณะ และกิริยามารยาทจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่าง และคนรอบข้างใช้ในการเลียนแบบ ทั้งสองต่างมีค่าเฉลี่ย 3.08

ตารางที่ 4.24: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวต้นแบบที่เยาวชนนิยมใช้ในการเลียนแบบ

ตัวต้นแบบที่เยาวชนนิยมใช้ในการเลียนแบบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บิดา-มารดา	79	19.8
ญาติ พี่น้อง	37	9.2
ครู-อาจารย์	28	7.0
เพื่อน	56	14.0
คูรัก	22	5.5
ดารา นักร้อง นักแสดง	143	35.8
สื่อมวลชน	35	8.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ดารา นักร้อง นักแสดง เป็นตัวต้นแบบที่เยาวชนนิยมใช้ในการเลียนแบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมา คือ บิดา-มารดา และเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และ 14.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการที่ใช้ในการเลียนแบบ

วิธีการในการเลียนแบบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การสังเกต	186	46.5
การได้ยิน	82	20.5
การทดลองด้วยตนเอง	132	33.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เยาวชนใช้การสังเกตในการเลียนแบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมา คือ การทดลองด้วยตนเอง และการได้ยิน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และ 20.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุที่ทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบชายรักชาย

ความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุที่ทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ความอยากรู้อยากลอง	124	31.0
การอยากเป็นเหมือนบุคคลต้นแบบ	75	18.8
เป็นการค้นหาความต้องการของตนเอง	55	13.8
ความนิยม/แฟชั่น	75	18.8
สร้างความมั่นใจให้ตนเอง	29	7.2
การต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน	17	4.2
สื่อมวลชน	25	6.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความอยากรู้อยากลองเป็นความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุที่ทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบชายรักชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาการอยากเป็น

เหมือนบุคคลต้นแบบ และความนิยม/แฟชั่น ทั้งสองต่างคิดเป็นร้อยละ 18.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.27: แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบในการเลียนแบบของเยาวชน

รูปแบบในการเลียนแบบของเยาวชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. แมนเห็นเพื่อนในกลุ่มใส่เสื้อเข้ารูปแล้วดูดี เลยไปหาซื้อมาใส่บ้าง	171	42.8
2. เบิร์ตเห็นนักแสดงในละครเรื่องเพลิงสีรุ้งมีบุคลิกที่ดี เบิร์ตเลยปรับเปลี่ยนบุคลิกให้เหมือนนักแสดงคนนั้น	171	42.8
3. สุขุมเป็นนักกีฬาบอลเลย์บอล ทำให้มีผู้ชายมาติดพันมากมาย ตอยเลยหันมาฝึกเล่นวอลเลย์บอลบ้าง เพื่อหวังว่าจะมีผู้ชายมาติดพันเหมือนสุขุม	58	14.5
รวม	400	100.0

ทั้งนี้รูปแบบในการเลียนแบบประเภทที่ 1 แมนเห็นเพื่อนในกลุ่มใส่เสื้อเข้ารูปแล้วดูดี เลยไปหาซื้อมาใส่บ้าง เป็นการเลียนแบบประเภทการมีพฤติกรรมอย่างเดียวกัน (Same Behavior)

ประเภทที่ 2 เบิร์ตเห็นนักแสดงในละครเรื่องเพลิงสีรุ้งมีบุคลิกที่ดี เบิร์ตเลยปรับเปลี่ยนบุคลิกให้เหมือนนักแสดงคนนั้น เป็นการเลียนแบบประเภทการมีพฤติกรรมเทียบเคียงกัน (Match Dependent Behavior)

ประเภทที่ 3 สุขุมเป็นนักกีฬาบอลเลย์บอล ทำให้มีผู้ชายมาติดพันมากมาย ตอยเลยหันมาฝึกเล่นวอลเลย์บอลบ้าง เพื่อหวังว่าจะมีผู้ชายมาติดพันเหมือนสุขุม เป็นการเลียนแบบประเภทการลอกเลียนแบบ (Copying)

ดังนั้น จากตารางที่ 4.27 พบว่า รูปแบบในการเลียนแบบของเยาวชนจะเป็นประเภทการมีพฤติกรรมอย่างเดียวกัน และประเภทการมีพฤติกรรมเทียบเคียงกันมากที่สุด ทั้งสองต่างคิดเป็นร้อยละ 42.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 2: การทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistic) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนชายล้วน มีการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ แตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา

ตารางที่ 4.28: แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ระหว่างประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า T-test	ระดับนัยสำคัญ
นักเรียนโรงเรียนชายล้วน	200	3.94	1.970	3.315**	0.001
นักเรียนโรงเรียนสหศึกษา	200	3.35	1.600		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนชายล้วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นหมายถึง นักเรียนโรงเรียนชายล้วนมีการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์แตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนชายล้วน มีการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ละครโทรทัศน์แตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา

ตารางที่ 4.29: แสดงผลทดสอบความแตกต่างของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ระหว่างประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า T-test	ระดับนัยสำคัญ
นักเรียนโรงเรียนชายล้วน	200	6.72	1.982	-0.580	0.562
นักเรียนโรงเรียนสหศึกษา	200	6.83	1.806		

จากตารางที่ 4.29 สรุปได้ว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วน ไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายถึง นักเรียนโรงเรียนชายล้วนไม่มีความแตกต่างในการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์กับนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนชายล้วน มีความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา

ตารางที่ 4.30: แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายระหว่างประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า T-test	ระดับนัยสำคัญ
นักเรียนโรงเรียนชายล้วน	200	7.04	1.764	1.740	0.083
นักเรียนโรงเรียนสหศึกษา	200	6.73	1.740		

จากตารางที่ 4.30 สรุปได้ว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วน ไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาในความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายถึง นักเรียนโรงเรียนชายล้วนไม่มีความแตกต่างในความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายกับนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนชายล้วน มีความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา

ตารางที่ 4.31: แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายระหว่างประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า T-test	ระดับนัยสำคัญ
นักเรียนโรงเรียนชายล้วน	200	6.58	1.780	1.480	0.140
นักเรียนโรงเรียนสหศึกษา	200	6.31	1.868		

จากตารางที่ 4.31 สรุปได้ว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วน ไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาในความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง นักเรียนโรงเรียนชายล้วนไม่มีความแตกต่างในความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายกับนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ละครโทรทัศน์ของเยาวชน

ตารางที่ 4.32: แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับละครโทรทัศน์ และ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ของเยาวชน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การเปิดรับละครโทรทัศน์	400	0.146**	0.003
การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ละครโทรทัศน์	400		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 สรุปได้ว่า การเปิดรับละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเป็นความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำมาก คือ 0.146 โดยผู้วิจัยพบว่า การเปิดรับละครโทรทัศน์กับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั่นหมายถึง การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ และการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ เมื่อตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อตัวแปรอีกตัวให้เพิ่มขึ้นตามด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6 การเปิดรับละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.33: แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายของเยาวชน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การเปิดรับละครโทรทัศน์	400	0.181***	0.000
ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ	400		

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.33 สรุปได้ว่า การเปิดรับละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเป็นความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำมาก คือ 0.181 โดยผู้วิจัยพบว่า การเปิดรับละครโทรทัศน์กับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั่นหมายถึง การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย เมื่อตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อตัวแปรอีกตัวให้เพิ่มขึ้นตามด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7 การเปิดรับละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.34: แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การเปิดรับละครโทรทัศน์	400	0.198***	0.000
ความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย	400		

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.34 สรุปได้ว่า การเปิดรับละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเป็น

ความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำมาก คือ 0.198 โดยผู้วิจัยพบว่า การเปิดรับละครโทรทัศน์กับความ คิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั้นหมายถึง การเปิดรับ สื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย เมื่อตัวแปรตัวใดตัวหนึ่ง เพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลต่อตัวแปรอีกตัวให้เพิ่มขึ้นตามด้วยซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 8 การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อความนิยม ทางเพศชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.35: แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายของเยาวชน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์	400	0.367***	0.000
ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ	400		

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.35 สรุปได้ว่า การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเป็น ความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำ คือ 0.367 โดยผู้วิจัยพบว่า การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์กับความ คิดเห็นต่อความนิยมทางเพศมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั้นหมายถึง การการรู้เท่าทันสื่อละคร โทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ เมื่อตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผล ต่อตัวแปรอีกตัวให้เพิ่มขึ้นตามด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8

สมมติฐานข้อที่ 9 การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบ พฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.36: แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์	400	0.319***	0.000
ความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย	400		

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.36 สรุปได้ว่า การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเป็นความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำ คือ 0.319 โดยผู้วิจัยพบว่า การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั่นหมายถึง การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย เมื่อตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อตัวแปรอีกตัวให้เพิ่มขึ้นตามด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9

สมมติฐานข้อที่ 10 ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.37: แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย และความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ	400	0.453***	0.000
ความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย	400		

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.37 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเป็นความสัมพันธ์ในระดับที่ปานกลาง คือ 0.453 โดยผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย กับความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั่นหมายถึง ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย และความ

คิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย เมื่อตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อตัวแปรอีกตัวให้เพิ่มขึ้นตามด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 10

สมมติฐานข้อที่ 11 การเปิดรับละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการอธิบายความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.38: แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการอธิบายความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (r^2)	ระดับนัยสำคัญ
ความคิดเห็นความนิยมทางเพศ	0.373***	0.206	0.000
การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์	0.167***	0.102	0.000
การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์	0.107*	0.039	0.017

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.38 การผลทดสอบตัวแปรโดยใช้สถิติ Multiple Regression ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ พบว่าตัวแปรที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการอธิบายความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง คือ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) อยู่ที่ 0.373 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (r^2) เท่ากับ 0.206 นั้นหมายถึง การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศร่วมกันส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย คิดเป็นร้อยละ 20.6 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 11

สมมติฐานข้อที่ 12 การเปิดรับละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

ตารางที่ 4.39: แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวเบี่ยงเทียบ (Beta Coefficients) ในการอธิบายความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพของเยาวชน

อิทธิพลตัวแปร	การเปิดรับละครโทรทัศน์ > การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์	การเปิดรับละครโทรทัศน์ > ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ	การเปิดรับละครโทรทัศน์ > ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ > ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ > ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ	การเปิดรับละครโทรทัศน์ > ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผ่านความรู้เท่าทัน	การเปิดรับละครโทรทัศน์ > ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผ่านความนิยมทางเพศ
อิทธิพลทางตรง	0.092	0.147*	0.107*	0.167***	0.373***	0.367***	0.107*
อิทธิพลทางข้าม	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.015	0.054*
อิทธิพลรวม	0.092	0.147*	0.107*	0.167***	0.373***	0.122	0.161*

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

***มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ทั้งนี้ วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) อิทธิพลของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ผ่านตัวแปรการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศรายละเอียดดังนี้

1. อิทธิพลของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายผ่านตัวแปรการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ คำนวณจาก ค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ทางตรงของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ในที่นี้มีค่าเท่ากับ 0.092 คูณกับค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ทางตรงของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ในที่นี้มีค่าเท่ากับ 0.167 ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ทางอ้อมของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายผ่านตัวแปรการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ มีค่าเท่ากับ 0.015

2. อิทธิพลของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายผ่านตัวแปรความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย คำนวณจาก ค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ทางตรงของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย ในที่นี้มีค่าเท่ากับ 0.147 คูณกับค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ทางตรงของความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ในที่นี้มีค่าเท่ากับ 0.373 ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) ทางอ้อมของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ผ่านตัวแปรความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.054

นอกจากนี้ อิทธิพลรวมคำนวณจาก ผลบวกของอิทธิพลทางตรง กับอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรแต่ละคู่ ดังตารางที่ 4.39

จากตารางที่ 4.39 จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายเป็นแผนภาพ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ได้แก่

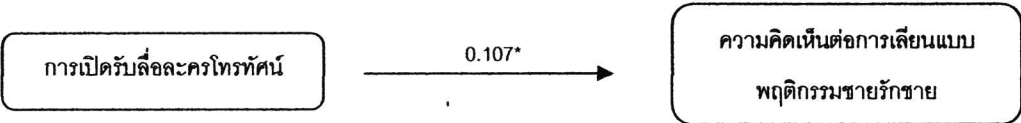
- **กลุ่มที่ 1** การอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์
ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย
- **กลุ่มที่ 2** การอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์
ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย

เงื่อนไขสัญลักษณ์แผนภาพ

- หมายถึง มีอิทธิพลทางตรง
-→ หมายถึง มีอิทธิพลทางอ้อม
- ↔ หมายถึง มีความสัมพันธ์กัน

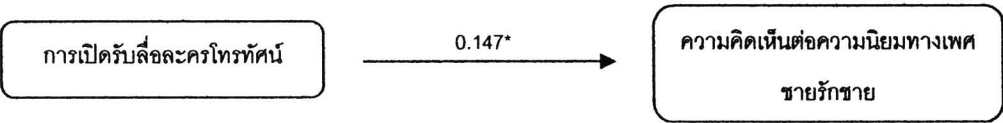
กลุ่มที่ 1 การอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย

แผนภาพที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

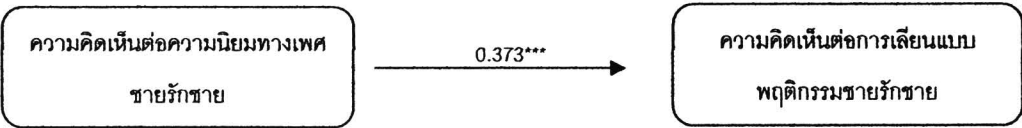
จากแผนภาพที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.107 หรือคิดเป็นร้อยละ 10.7

แผนภาพที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายของเยาวชน

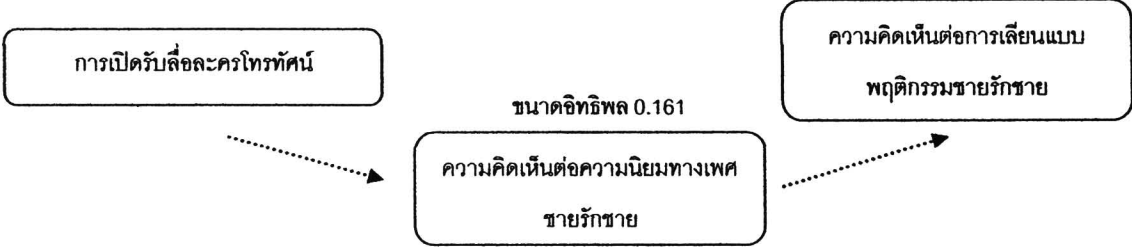
จากแผนภาพที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.147 หรือคิดเป็นร้อยละ 14.7

แผนภาพที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

จากแผนภาพที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.373 หรือคิดเป็นร้อยละ 37.3

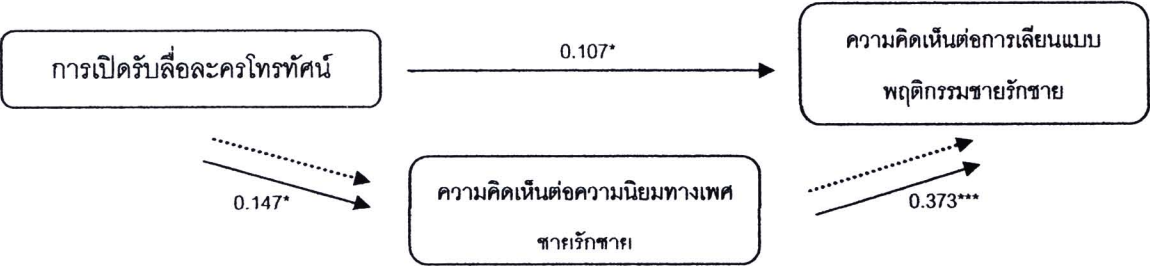
แผนภาพที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน ผ่านความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ

จากแผนภาพที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.161 หรือคิดเป็นร้อยละ 16.1

เมื่อนำความสัมพันธ์เชิงสาเหตุจากแผนภาพที่ 4.1 แผนภาพที่ 4.2 แผนภาพที่ 4.3 และแผนภาพที่ 4.4 มารวมกัน จะทำให้ได้ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ดังนี้

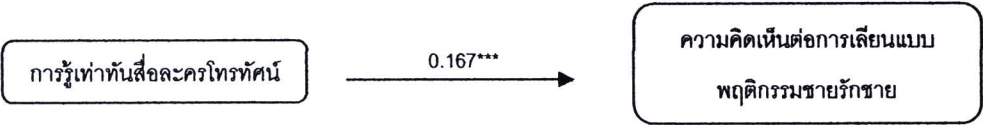
แผนภาพที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

จากแผนภาพที่ 4.5 จะเห็นได้ว่าการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.107 หรือคิดเป็นร้อยละ 10.7 และการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ ยังมีความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายเป็นตัวแปรที่มีทั้งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.161 หรือคิดเป็นร้อยละ 16.1

กลุ่มที่ 2 การอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย

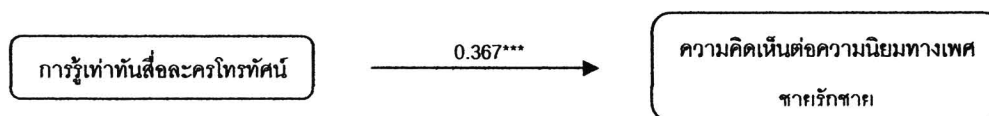
แผนภาพที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

จากแผนภาพที่ 4.6 จะเห็นได้ว่าการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.167 หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7

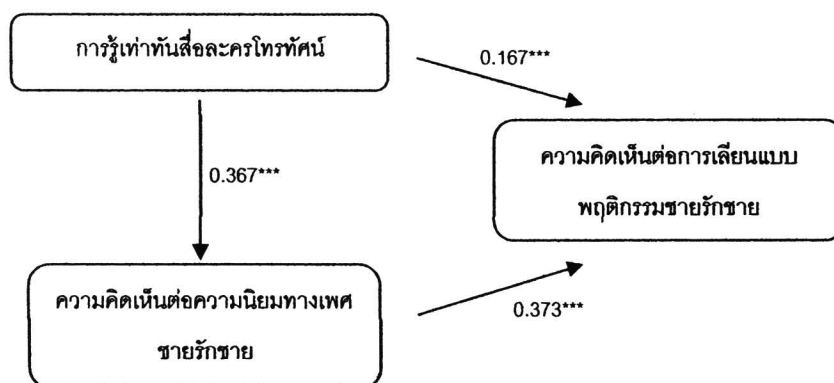

แผนภาพที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชายของเยาวชน

จากแผนภาพที่ 4.7 จะเห็นได้ว่าการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.367 หรือคิดเป็นร้อยละ 36.7

เมื่อนำความสัมพันธ์เชิงสาเหตุจากแผนภาพที่ 4.1 แผนภาพที่ 4.6 และแผนภาพที่ 4.7 มารวมกัน จะทำให้ได้ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ดังนี้ แผนภาพที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

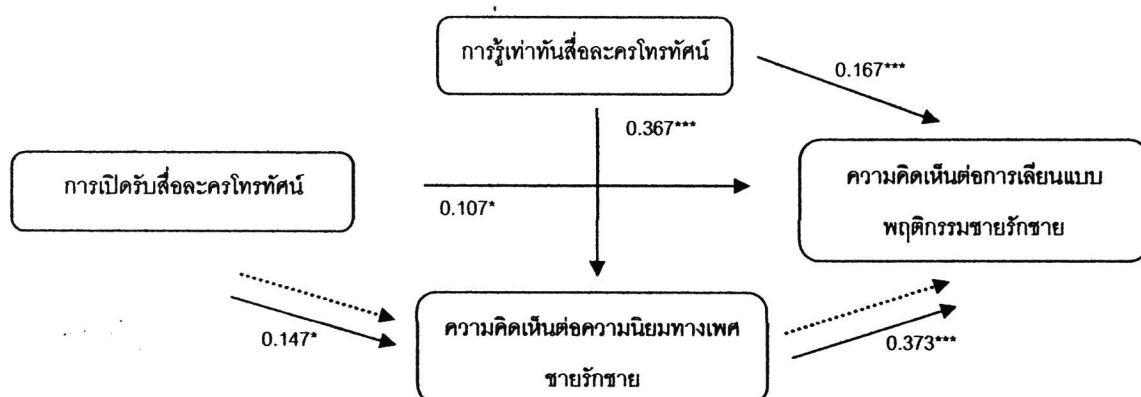

จากแผนภาพที่ 4.8 จะเห็นได้ว่าการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวเปรียบเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.167 และ 0.367 หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7 และร้อยละ 36.7 ตามลำดับ

ส่วนการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรเทียบ (Beta Coefficients) เท่ากับ 0.367 หรือคิดเป็นร้อยละ 36.7

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น เมื่อนำแผนภาพที่ 4.44 และแผนภาพที่ 4.47 มารวมกัน จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศชายรักชาย ที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ กับการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่แสดงเส้นความสัมพันธ์

จากตารางที่ 4.39 และแผนภาพที่ 4.9 การเปิดรับละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ และการรู้เท่าทันสื่อละครโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงในการอธิบายความคิดเห็นต่อการ

เลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ส่วนความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมในการอธิบายความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 12